

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5114

гр. София, 12.07.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав**, в закрито заседание на 12.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **11418** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Адвокат П. И. е предявила от името на [фирма] искова молба, вх. № 36720/23.11.2020 г., срещу НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с претенция за обезщетяване на имуществени вреди, в общ размер на 225 лева, представляващи заплатено възнаграждение на адвоката, за оказана на правна защита, съдействие и процесуално представителство по: НАХД № 23807/2014 г. на Софийски районен съд, с предмет – оспорване на Наказателно постановление № F-123037/24.10.2014 г. от заместник – директора на ТД на НАП – С.; КНАХД № 6520/2015 г. на Административен съд София - град, заедно със законната лихва от датата на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

Съдът разгледа в открито заседание така предявената искова молба и с протоколно определение от 21.06.2021 г. обяви, че ще се произнесе с решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в процеса на изготвяне съдебно решение констатира основание да приеме, че така предявената искова молба е процесуално недопустима за разглеждане.

С Наказателно постановление № F-123037/24.10.2014 г. на заместник – директора на ТД на НАП – С. дружеството ищец е санкционирано с 1 000 лева. Съставът на Софийски районен съд, с решение от 29.05.2015 г., по НАХД № 23807/2014 г., като е приел за доказано административнонаказателното обвинение, е намерил за необходимо да намали размера на санкцията, определяйки я в размер на 500 лева. Въззивното съдебно решение е оставено в сила с Решение № 7200/23.11.2015 г. на Административен съд София – град, по КНАХД № 6520/2015 г.

Безспорно е, че НП № F-123037/24.10.2014 г. не е било отменено, като незаконосъобразен индивидуален административен акт, а Съдът само е намалил

размера на наложената санкция, позовавайки се на принципа за съразмерност. Както констатациите на въззивния съд, така и тези на касационния са за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност, за извършено нарушение на чл. 33, ал. 1 от наредба № Н-18/13.12.2006 г., за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства. Исковете за обезщетяване на вреди, причинени на граждани или юридически лица от законосъобразни актове, действия или бездействие на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203 и сл.), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от законосъобразни актове, действия и бездействие на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковете се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка: законосъобразен административен акт или действие/ бездействие на орган или длъжностно лице на Държавата; причинена вреда - имуществена и/или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между законосъобразния акт, действието или бездействието, и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иска (чл. 204, ал. 1 АПК) е административният акт да бъде отменен по съответния ред. С Тълкувателно постановление № 2/19.05.2015 г. на ВКС и ВАС се прие, че исковете за вреди от законосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания са родово подсъдни на административните съдилища. Според Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г., по тълк. дело № 2/2016 г. на ОСС от ВАС, „при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от законосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица, по смисъла на чл. 4 от този закон“. Диспозитивът на съдебното решение за изменение на НП в санкционната част не означава, че същото е било отменено от въззивния съд, като законосъобразно. В разпоредбата на чл. 204, ал. 1 АПК, с която е въведена задължителна процесуална предпоставка за допустимост на иска е използван изразът „след отмяната на административния акт по съответния ред“.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 130 ГПК, вр. чл. 204, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколното си определение от 21.06.2021 г., с което обяви, че ще се произнесе с решение.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, като процесуално недопустима и ВРЪЩА исковата молба, вх. № 36720/23.11.2020 г. от името на [фирма], срещу НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с претенция за обезщетяване на имуществени вреди, в общ размер на 225 лева, представляващи заплатено възнаграждение на адвокат, за оказана на правна защита, съдействие и процесуално представителство по: НАХД №

23807/2014 г. на Софийски районен съд, с предмет – оспорване на Наказателно постановление № F-123037/24.10.2014 г. от заместник – директора на ТД на НАП – С.; КНАХД № 6520/2015 г. на Административен съд София - град, заедно със законната лихва от датата на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: